

L'aventura d'anar a comprar el pa.

Aina Sánchez

Feia dies que no sortíem de casa, perquè hi ha un virus que es contagia molt ràpid, el coronavirus.

Vam sortir de casa per anar a comprar i a tirar les escombraries a la plaça. La meua mare va tirar les escombraries mentre el meu germà i jo estàvem jugant a futbol a la plaça dels estalvis, i de cop sentim:

- Pocavergonyes - va dir una senyora des de el seu balcó enfadada- quedeu-vos a casa...

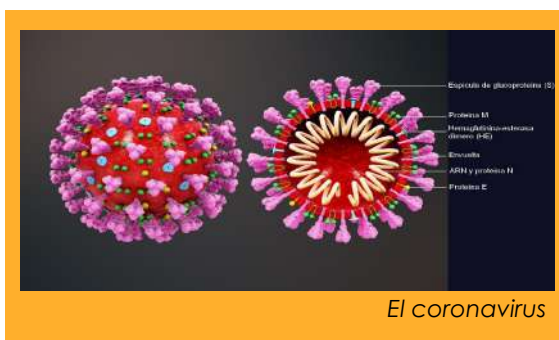
I altres coses que no vam poder sentir. Després d'això vam anar a comprar el pa al forn nou dels estalvis, el Roc i jo ens vam quedar a fora. Quan vam acabar vam tornar cap a casa, però vam veure un cotxe de policia, el meu germà, que anava amb patinet, va dir:

-Un cotxe de policia- i va creuar súper ràpid amb el patinet.

La meua mare i jo el vam seguir fins a l'altre vorera i jo vaig dir:

- Ens estan mirant amb mala cara- vaig dir espantada.

I vam continuar caminant però els policies no ens podien dir res perquè portàvem el pa a la mà i no estàvem fent res dolent. Vam veure la senyora que ens seguia mirant des de el seu balcó amb mala cara. Però li vam ensenyar el pa i no ens va poder dir res més. Vam tornar a casa i vaig pensar no sortiré més de casa.

Ubuntu

La primera setmana tancats a casa dels avis.

Lucía Martínez

Dues nenes ja porten més d'una setmana a casa dels seus avis sense poder sortir.

El Divendres 13 de març les dues nenes anomenades Lucía i Daniela van anar a casa dels seus avis a passar el confinament. Les dues nenes volen sortir al carrer però com no poden, s'entretenen a casa amb els seus avis. Ho porten bastant bé, han après moltes coses noves com per exemple: La Lucía i la Daniela han après a jugar a les cartes a un joc anomenat **la brisca** que els hi ha ensenyat el seu avi. La Lucía també ha après paraules noves en anglès. La Lucía i la Daniela també han fet com un experiment i han fet papilla per les seves nines amb farina.

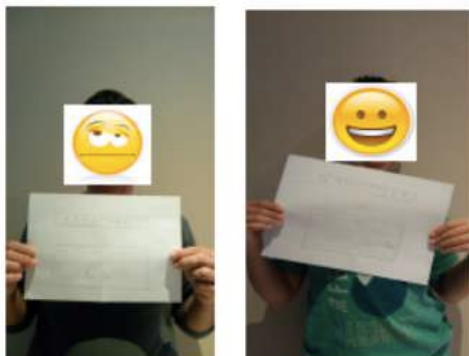

Autoconfessió tonta.

Oriol Robles

El pare a pesar de dir-li al seu fill que no digui el que van estar fent, ell confessa davant de la mare. El dissabte 21 de Març al matí l'Oriol Robles pregunta al seu pare si volia jugar a ping-pong, el pare va respondre: -Si! - el pare i el fill van començar a preparar la taula fent servir: la taula del menjador, i uns llibres de Geronimo Stilton (per fer la xarxa). Els dos es van posar a jugar, que per cert el fill juga molt bé. De tant jugar els dos es van cansar i van pensar a fer una altra cosa, l'Oriol va proposar fer un circuit amb unes paelles, un got i una pilota de ping-pong, van començar a fer el circuit i la pilota mai entrava en el got, i el pare se li va acabar la paciència, doncs ell va agafar una paella i va començar a fer toques, el fill observant la idea del seu pare va agafar una altra paella i li va dir: -Fem una partideta?-, a cosa que el pare va respondre: - D'acord! - així que es van posar a jugar a ping-pong amb les paelles, quan van acabar el pare li va dir al seu fill: -Quan arribi la mare no li diguis que hem estat jugant amb les paelles-. Doncs ja a la tarda, quan arriba la mare, el pare diu: - Hem estat jugant amb les paelles a ping-pong-, i l'Oriol s'enfada una miqueta.

A la foto podem veure com els dos malefactors han sigut presos.

Gimcana.

Joana López

Gaudim d'una gimcana amb molt bon dia.

El dia 19 de març (el dia del pare) vam fer una gimcana al pati de casa, amb el meu germà (Roc). La nostre mare ens va preparar una gimcana per no avorir-nos durant el dia i per divertir-nos. Vam fer unes proves com fer dues voltes al pati, passar per un tub, saltar uns troncs, encistellar una pilota etc.

Després vam haver de buscar un trofeu pel pati. El Roc i jo vam estar buscant fins que la vam trobar: era una bossa amb xocolatines!!

Recomano fer moltes gimcanes perquè és molt divertit.

5 maneres per fer enfadar al teu germà/germana.

Aquesta notícia és per ajudar-te a fer enfadar al teu germà o germana, per guanyar-lo en les baralles que mai guanyes.

1. Sempre treu el tema de la "novieta". Has de treure el tema de la "novieta", per què s'anirà posant vermell i s'anirà enfadat cada vegada més, així guanyes tu o, fins i tot també dir: - I la teva "novieta" com està?

2. Fer-li la punyeta.

Fer-li la punyeta, per què s'anirà enfadat tant que explotarà, i si se't torna, tornar-li "zascas" i així podràs guanyar la baralla.

3. Espantar-lo.

Quan el teu germà estigui sol i tranquil, no s'espera que li facis un ensurt i s'espantarà tant que explotarà.

4. L'espuma.

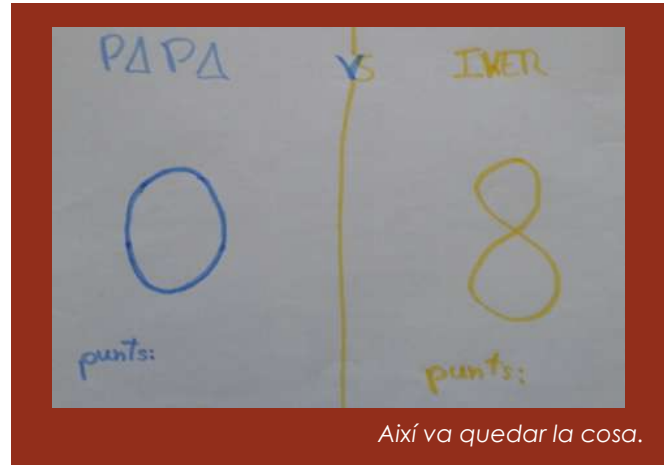
El de l'espuma és agafar una ploma normal i també espuma d'afaitar, quan estigui adormit el teu germà l'hi poses espuma d'afaitar a la mà i li fas pessigolles al nas amb la ploma, quan vagi a rascar-s'hi el nas es tirarà l'espuma a la cara, s'enfadarà tant que explotarà.

5. L'altaveu.

L'altaveu és quan estigui dormint el tu germà li poses l'altaveu que tinguis a casa, que vagi amb Bluetooth i el poses a sota del coixí amb música al màxim de volum, es despertarà enfadat.

Noa Vallejos

El pare quan va veure que ja li havia guanyat 7 partits es va posar nerviós i això va fer que el nen guanyés els 8 partits. El pare estava enfonsat, però va acceptar que el seu fill, Iker Arcediano Celada, era millor que ell jugant a ping-pong. -El meu fill és una màquina jugant a ping-pong, però el pròxim dia no em deixaré anar per les aparences- pare de l'Iker.

Així va quedar la cosa.

Aniversari de la mama.

Irma Hernández

El rei del ping-pong

Iker Arcediano

Iker destaca amb les seves habilitats en el ping-pong.

El dijous 19, confinats a casa, un nen reta al pare a un torneig de ping-pong. El pare feia molt de temps sense jugar però seguia sent molt bo. En canvi, el fill de tant en tant jugava a l'escola i tenia més experiència. Va començar el torneig, el pare estava molt convençut que guanyaria els 8 partits de pallissa però... el seu fill estava molt concentrat així que quan el fill ja li anava guanyant de 10 el pare es va posar les piles, però ja era massa tard.

El dia 21/03/20 va ser l'aniversari de la Montse Colomer Meya, que va fer 51 anys.

Quan es va aixecar va obrir els regals, una jaqueta i una colònia que li va agradar molt. A l'hora de dinar ho vam celebrar al jardí, vam menjar lasanya i de postres el pastís. Després la meva mare i el meu pare van estar parlant amb els amics per videotrucada, la meva germana estava fent un puzzle i jo mirant la tele.

Aquest és el pastís d'aniversari.

Introducció:

El dia de la dona es celebra per a donar gràcies a totes les dones importants que han patit coses tràgiques o tristes i per això, tenim de demanar gràcies a les dones, petites fins a molt grans.

El dia de la dona del 2020

Noa Vallejos

Els valors de la dona:

Els valors de la dona són: igualtat, equitat, compromís, inclusió i competitivitat. Nosaltres les dones som importants igual que els homes, per això necessitem la mateixa igualtat que els homes. Hem de ser més respectades i ser més reconegudes i valorades pels homes. El dia de la dona es fan manifestacions per reivindicar els drets de les dones. Joestic a un equip de futbol gespa i ens tocava fer un petit triangular i com coincidía amb el dia de la dona ens van donar uns braçalets liles, nosaltres podíem portar altres coses de color lila, i pel triangular ens vàrem posar un nom de dones importants a cada equip per celebrar el dia de la dona.

Per què es celebra el dia de la dona i no de l'home?

Per què les dones estem menys valorades que els homes i sempre els protagonistes són ells. Abans les dones es quedaven a casa netejant, rentant plats, fent la rentadora, el menjar per a la família,... Però el més important és que les dones no podien treballar i te que fer tota la feina de la casa. I ara el que menys es valora, són els esports, quasi tots els esports són valorats per a homes i tindria d'haver-hi més igualtat amb tot.

Manifestacions feministes:

Les manifestacions feministes, són per reivindicar tots els drets que haurien de tenir les dones. Per donar-li confiança amb tot el que poden fer les dones, per tenir els mateixos drets que els homes i per això el 8 de març totes les dones es reuneixen per a fer una manifestació feminista.

Un bon dia fent paella al pati.

Judit Iglesias

El primer diumenge de confinament que no va ploure, va ser la primera vegada que vam dinar al pati de casa, amb el meu pare, la meva mare, la meva germana i jo. La meva àvia no va dinar amb nosaltres perquè hi ha el coronavirus i diuen que millor no estar molt a prop de les persones de més de 60 anys.

Diumenge al matí el meu pare i la meva mare van començar a preparar-ho tot per dinar al pati. Van baixar una taula, unes estovalles, 4 forquilles, 4 ganivets, 4 gots, una ampolla d'aigua, la paella i tovallons. La Mireia i jo estàvem fent deures. Quan vam acabar de fer els deures ja era l'hora de dinar. Ens vam posar les vambes i vam baixar a dinar.

Seguidament quan ja estàvem dinant va sortir la nostra àvia pel balcó, perquè la nostra casa té tres pisos: el de baix de tot està el garatge, el del mig és on viu la meva àvia i el de dalt de tot és on vivim nosaltres. La nostra àvia té un balcó on es pot veure tot el pati, i com que el balcó està bastant alt no passava res si parlàvem amb ella, així que vam estar una estona parlant.

Quan ja vam acabar de dinar vam recollir tot i després vaig jugar amb la meva mare al bàdminton, el meu pare i la meva germana se'n va anar a dalt. Quan ja ens vam cansar de jugar a bàdminton, va anar a dalt. I aquest va ser el meu primer dia que vaig dinar al pati de casa meva i ho tornaria a fer.

Aquí està la paella que vam menjar.

Adéu al Wifi.

Nico Navarra

Després de gairebé dos setmanes de confinament la connexió comença a fallar i la gent a posar-se nerviosa.

Ja portem dues setmanes de confinament i cada vegada la situació pel coronavirus va a pitjor. Els primers dies de confinament anava tot bé però, a mesura que la gent anava quedant-se a la seva casa les connexions anaven sent més lentes i de pitjor qualitat. Per exemple, jo em vaig crear Skype per fer classes online d'anglès i parlar amb els meus amics. La primera classe d'anglès va anar tot bé però ja la quarta no tant perquè els micròfons es silenciaven, de cop et treia de la trucada sense tocar res o no escoltaves a la gent. Això va passar amb una trucada de 8 persones, no m'imagino com seria si fóssim 30 o 40. A més la gent no sap fer servir molt bé Skype, llavors no sabien com tornar a la trucada o com enviar un missatge durant una trucada.

En conclusió, que la connexió al haver-hi tanta gent connectada a la xarxa global no aguanta i de vegades cau.

Aquí teniu uns quants consells perquè vagi millor la connexió.

1. Fer trucades sense càmera i si pot ser no molt llargues.
2. Desconnectar tot el que no estàs fent servir en aquell moment.
3. Si tens "datos" fer-los servir, total no pots sortir.
4. Si has de descarregar coses com pel·lícules que siguin "grans" fer-s'ho per les hores que menys gent hi ha connectada, que seria per la matinada.

Fent aquestes recomanacions ajudaràs a la gent que realment la necessita: metges, científics, policia i tothom que treballa en aquests dies.

Un aniversari especial.

Marcel Meda

Segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) que es basa en l'Estadística del padró continu actualitzada a l'1 de gener del 2019, la majoria de persones que faran 50 anys aquest any, van néixer en els mesos: març, abril, maig i juny. Això eleva les possibilitats que enguany moltes persones celebrin el seu 50è aniversari confinats.

El dilluns dia 16 de març el meu pare va fer els seus 50 anys i com diu la meua germana ja porta mig segle viu. Va néixer a l'any 1970 a Barcelona i va passar la seva infantesa a Esplugues de Llobregat amb el seu pare Hermen Meda Carles i la seva mare Tonyi Rodríguez Torrado. Té molts "hobbies" tot i que el que més destaca és el musical. Treballa com a enginyer amb molta dedicació. Li agrada molt la música, tant que es va plantejar ser músic professional. Ha fet molts arranjaments i composicions musicals i, per exemple, ha fet una de les cançons de la trobada de danses de Cardedeu. Ara està dedicant molt temps per la seva banda anomenada *Brass The Gitano Band*. Aquest dilluns 16 de març ha fet els seus 50 anys i com que hem d'estar confinats ha hagut de conformar-se en celebrar-ho amb la seva parella i els seus 2 fills a casa.

Celebrar el seu aniversari a casa no impedirà que quedi pendent celebrar-ho com déu mana quan es pugui.

Ja que no podien sortir de viatge amb el cotxe al sud de França i passar el dia amb la seva família i els seus pares, van fer un dinar especial amb un gran vermut i una recepta de la meua besàvia que es diu fricandó.

Estar confinats a casa no vol dir que no tingués regals ja que pel motiu del seu mig segle vam intentar regalar-li uns regals una mica personalitzats i si podia ser relacionat amb la música o una cosa que necessités o li fes gràcia.

"Costa celebrar els meus 50 anys i haver d'estar confinats, però és això o infectar-te."

Serà un aniversari difícil d'oblidar per 2 motius: perquè estem en mig d'una quarantena on no podem sortir de casa ni quedar amb amics o amb la família per celebrar-ho, i perquè feia 50 anys. Que un dels dies més especials de la teua vida, ja que portes mitja vida, no puguis sortir de casa per celebrar-ho, costa però també hem de pensar que és o això o morir del Coronavirus o Covid-19.

He escrit tota aquest notícia ja que amb això dels coronavirus moltíssima gent fa anys com el cas d'en Jordi Meda i no el poden celebrar com voldrien fer-ho, ja que han d'estar-se a casa. Tot i que ho pugui semblar aquest text en cap moment és una queixa ja que ho hem de fer per la nostra salut i per la de tothom ja que si no corres el risc de patir la malaltia o fins i tot morir, o tu o la persona que més t'estimes o tots dos.

#quedatcasa

Com canviar de casa en 5 minuts per una pandèmia.

Arnau Sáez

Arnau, un estudiant, de 6è, de l'escola Can Manent de Cardedeu i resident a Caldes d'Estrac, ens explica la seva experiència de com va viure la notícia del confinament per causa del Virus COVID 19.

El passat 12 de Maig ens van donar la notícia, que les classes quedaven anul·lades durant dues setmanes per causa del COVID19. Els meus pares van decidir que ens traslladaríem a casa dels meus avis, que viuen a la muntanya, i així podríem estar en un lloc més gran i amb jardí per poder-nos entretenir i estar millor. Vam haver de fer les maletes corrents i decidir que agafar. Em va costar decidir que podia agafar per tants dies i que em càpigues a una maleta, al final vaig decidir agafar el més important per a mi. Roba, la consola, les cartes, per fer trucs, el material de l'escola i els meus mitjons calentets d'estar per casa. Al vespre, ja estàvem a casa dels meus avis i la meva mare estava preocupada perquè estava una mica constipada i tenia por de poder contagiar als seus pares, va ser una decisió difícil per ella, però ens vam assabentar que al Maresme no hi havia cap cas i que no podia contagiar. Passats uns dies hem vist que ha sigut així.

La primera nit, la vaig passar una mica angoixat, perquè no volia que ningú es contagiés i no quedar-me a casa, però ara em sento molt, molt més tranquil i confio que tot anirà bé.

La Boira salta.

Clàudia Caballeria

El Dilluns 23 la Boira va saltar 70 cm, sort que ho vam gravar perquè és un fet històric.

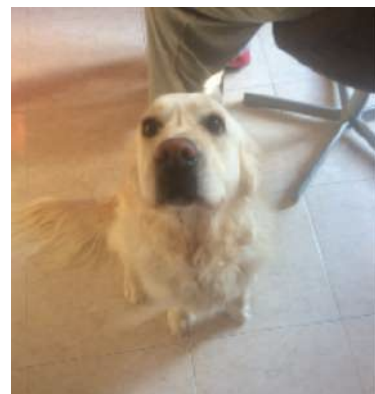
La meva gossa, la Boira Caballeria Rodríguez, una Golden Retriever de 2 anys i mig, va saltar 70 cm o potser una mica més. Jo li vaig posar un salt molt alt; em pensava que no el saltaria, però, no va ser així, ella no s'ho va pensar ni dos segons i quan li vaig tirar la pilota ella ho va saltar, vaig al·lucinar!

Perquè la Boira pogués saltar tant alt s'ha d'escalfar i això es fa posant-li salts més baixos i anar pujant.

Aquest fet va passar el dia 23/03 a les 5:30 de la tarda, deixant a la Boira com a la Golden Retriever que ha saltat més alt.

La boira saltant.

La Boira després de fer el record.

Gimnàstica de família.

Lucas Aparicio

El dissabte 14 de març, primer dia de confinament, en la casa dels Aparicio Jiménez, van començar a fer gimnàstica. Gimnàstica com flexions, estrella, salta a la corda...

El dilluns 16 de març, els Aparicio Jiménez van començar a fer gimnàstica dirigida per Fernando Aparicio, pare del Matias i Lucas. Els primers dies el Lucas i Matias creien que anaven sobrats fins que van canviar d'exercici i van començar a fer... EITÀBATA. Un exercici que son 30 segons fent exercici, 10 descansant, 30 segons fent exercici, 10 descansant... Així successivament.

La família Aparicio Jiménez van començar això a causa del COVID-19. Si no estarien 30 dies estirats al sofà.

Feien gimnàstica 4-5 dies a la setmana. I tot aquest sofriment el feien al garatge.

En aquell moment no sabíem quin tipus d'ocell era però vam buscar-ho per internet i vam veure que era un estornell. A més, quan vam buscar quin ocell era vam veure que l'ocell que havíem trobat era un mascle, perquè les femelles són més marronoses i el que nosaltres havíem trobat era negre. Des d'aquell dia coneixem més com són els estornells, i veiem estornells volant per aquella zona.

L'estornell.

Roger Villaret

Un estornell xoca amb el vidre de la porta de la cuina.

Era el dissabte 21 de març a les 10:00 del matí, quan estàvem al sofà tots quatre parlant dels menjars de la següent setmana. Vam sentir un cop a la porta de la cuina i el meu pare va anar a veure què era. Va veure que hi havia un estornell al terra que havia xocat a la porta de la cuina.

Vam sortir a fora a veure com estava, el vam agafar i el vam portar a dintre perquè begués aigua de l'aixeta i es mullés la cara. Després el vam treure fora i li vam posar menjar. Al cap d'una estona vam veure que va sortir volant.

No queda llet.

Eric Portillo

Després d'1 setmana la llet arrasa pel coronavirus.

Per això és molt important beure-la pel calci per créixer i la notícia és que no queda llet als supermercats de tota Catalunya.

També és pot prendre amb Colacao, Sucre, mel, Nesquik, grosella...! per això s'ha de comprar.

Llet de Catalunya.

Les trenes de la Maria.

Maria Navarro

El que fa l'avorriment després de que ja no tens més sèries per veure.

La Maria es va començar a fer les trenes per tot el cap per "culpa" de TIKTOK. TIKTOK és una App on tu pots fer vídeos de 15 segons per ensenyar a la gent. També pots ballar, fer tutorials, editar els teus vídeos...

Tot va començar a l'habitació de la Maria. Mirant massa TIKTOK es va fer les trenes perquè moltes adolescents se les van començar a fer per tenir el cabell arissat.

Això va passar el dijous a la tarda. Mentre se les feia, estava mirant vídeos de YouTube de EIRubiusOMG. En el vídeo que mirava, surt ell amb dos amics més obrint caixes d'un videojoc. Al mateix temps, mentre s'estava fent les trenes, estava escoltant música com per exemple: Bufon, Atrévete, l'm not afraid, etc. La Maria va trigar tres hores a fer-se-les.

La Maria ens dóna un consell:

"Si us feu les trenes, canvieu-vos cada dia totes les gometes trencades que tingueu".

3h després de fer-se les trenes.

Un diumenge a casa els Bernal-Costa.

Nil Bernal

El diumenge en aquesta família és un dia especial, el pare i la mare no treballen i aprofiten per fer activitats tots junts.

Al matí s'aixeca tothom a la mateixa hora. Esmorzen al voltant de les nou, ningú pot faltar a un bon àpat per començar el dia amb energia. Després, neteja general de la casa, s'organitzen per zones, tots ja saben que han de fer. Un cop acabat l'interior de la casa, és el torn del jardí, recollir les fulles del terra, escombrar i deixar la zona de menjador exterior enllestida per fer un bon dinar.

A l'hora del migdia, preparen la "barbacoa", ens distribueixen com abans, en Sito (el pare) fa la carn, la Meritxell (la mare) l'ajuda i en Nil i la Judit (els nens) preparen la taula i un bon vermut amb: olives, patates xips, escopinyes, careta de porc a la brasa... i per beure refrescs i cerveses, només pel pare i la mare.

La "barbacoa" ja està i poden començar a dinar, a taula aprofiten per parlar i comentar en família algunes anècdotes i/o inquietuds, un cop acaben, netegen tot i fan una bona migdiada alguns i altres veuen una pel·lícula tranquil·lament al sofà, que els hi espera una tarda amb moltes activitats per davant.

A primera hora de la tarda, aprofiten que encara fa sol, per jugar una estona al pàdel al jardí, munten una pista improvisada a l'entrada de la casa amb una xarxa aguantada per uns pals de fusta, no té les dimensions d'una pista estàndard, però per passar una estona sembla bastant divertit.

Quan el temps ja no permet estar a fora, entren tots a dins i es distribueixen per diferents zones de la casa a fer exercicis; la Meritxell amb la màquina de gimnàs que tenen fa d'el·líptica, en Sito s'ha construït un rodet amb tubs de la feina per poder anar amb la bicicleta i els nens aprofiten per fer els exercicis que els hi han enviat els seus entrenadors per mantenir-se en forma.

Al vespre, entre tots fan el sopar i quan acaben uns jocs de taula en família: de cartes, d'estratègia, d'agilitat... Finalment, una estona abans d'anar a dormir, una mica de lectura cadascú a la seva habitació. I així passen els diumenges la família Bernal – Costa.

Un gran exemple de com passar un dia festiu divertit i en família.

Anem de pícnic a casa.

Itziar Sanz

En aquests dies de confinament, la meva família i jo hem fet una cabana per fer un pícnic, i per fer una activitat per no avorri-nos.

Vam participar en aquest pícnic la meva mare, el meu pare, el meu germà petit, la meva germana petita, la meva gossa i jo. Per crear la nostra cabana vam fer servir corda, teles, coixins i la vam decorar amb llumetes i dibuixos que havíem fet aquests dies.

A l'hora de berenar vam treure un pastís de xocolata i galetes tot fet per nosaltres i vam començar a menjar, a parlar i a riure tots junts.

A l'acabar de berenar vam jugar a jocs de taula a dins de la cabana, encara que fos impossible jugar amb el meu germà petit perquè ho destrossava tot, a l'acabar de jugar, vam guardar les teles i les llumetes i tot el material que havíem fet servir per fer la cabana. Tot això, va passar el dimecres 18 de març del 2020 a la tarda cap a les 17:45.

La cabana la vam fer al menjador. Aquesta idea va sortir perquè fa un temps volíem anar a Sant Hilari però es va haver d'anul·lar perquè teníem febre i no ens trobàvem gens bé i com no sabíem que fer vam aprofitar que estàvem tots junts a casa per fer-ho i divertir-nos una mica i deixar els mòbils i les notícies per una bona estona. Segur que ho tornem a repetir!!

Els meus germans i jo fent el pastís i les galetes.

Classes Online de música.

Oleguer Prades

En aquest confinament totes les extraescolars s'han suspès.

Ara, en aquest confinament pel Coronavirus, ningú pot desplaçar-se als llocs on es fan de classes de música, de bàsquet, escacs, etc.

I per això els professors han trobat una manera de solucionar-ho que és la següent: fer classes en línia a través de videotrucada de WhatsApp.

I això es fa els dies i hores que els professors fan música amb els alumnes. Tot això es fa des de casa, normalment és el professor el que fa la videotrucada.

Això es fa perquè no podem sortir al carrer.

Així és com es fan les classes de djembe.

Algunes entregues d'Amazon afectades pel COVID-19.

Aleix Camps

Amazon no confirma algunes de les dates d'entrega dels paquets.

Aquestes setmanes Amazon es veu afectat pel Covid-19. Ara aquesta empresa no confirma la majoria de les dates d'entrega, una gran part dels paquets poden arribar més tard o més d'hora del previst. També els repartidors d'Amazon deixen els paquets a l'entrada de les llars, per a no mantenir contacte amb el client, ja que algú pot estar infectat. Per precaució el client ha de tenir les mans protegides amb guants o un drap per poder agafar el paquet, ja que podria estar contaminat. Després és recomanable que el producte que hem comprat el netegem amb aigua, sabó i un drap, així tenim menys possibilitats de contagiar-nos.

Per últim, d'aquí a uns dies Amazon només enviarà paquets urgents i necessaris, així els repartidors no tenen tant risc d'infectar-se. Després quan aquesta situació estigui més controlada, els repartidors d'Amazon, entregaran els paquets que no eren tan urgents.

Paquets demanats aquests dies.

Paquets d'Amazon entregats a l'entrada d'una casa.

Gent i treballadors agafant els paquets amb protecció.

Els ocells tornen als balcons.

Mar Rivera

Des que estem en quarantena i no podem sortir de casa, hem notat que venen més ocells, potser venen els mateixos, però no en som conscients.

Des que estem tot el dia tancats a casa, hem notat que vénen més ocells i més sovint al balcó de casa. Molts dels ocells vénen a beure l'aigua del Bonsi (el meu gos). Com que l'aigua no sempre està fora, vàrem proposar de posar un bol petit amb una mica d'aigua, perquè puguin beure quan vulguin.

L'altre dia vaig proposar, de posar també una mica de llegums, o alguna cosa així perquè els ocells també puguin menjar i venir quan ells vulguin sabent que hi ha aigua i menjar.

Aquesta idea la vam "reciclar" de fa un temps, que teníem una mena de xurros amb menjar d'ocells. No sé ben bé perquè però ara ja no ho fem i ara hem volgut tornar-hi.

El confinament rebaixa la contaminació.

Júlia Carballo

Debut al confinament pel COVID-19 la contaminació cau en picat.

A les ciutats més importants com: Barcelona, Madrid i València s'ha detectat, a través d'un satèl·lit de l'Agència Espacial Europea, que els gasos de diòxid de nitrogen han baixat espectacularment (64%). A on han baixat més és a Barcelona (83%).

Aquestes dades formen part d'un estudi de la Universitat Politècnica de València.

Observació dels animals.

Joana Riera

Un dia qualsevol mentre la meua mare esmorzava a la terrassa jo estava mirant a la Matia, una de les meves dues gates, com passejava pels patis dels veïns. La Matia surt molt pels patis però ara, no sabem per què, no surt tant. El Fuyu (la meua altra gata) gairebé no surt mai i si surt és per la nostra terrassa i una mica per les teulades.

Imatge que veiem des de la terrassa.

Aquell matí la Matia va sortir a fora a jugar amb el paó reial (els meus veïns tenen un paó reial al seu pati en una gàbia gran). El paó reial estava amb les plomes obertes i la Matia estava al seu costat mirant-lo fixament, el paó reial es movia per la gàbia i la Matia jugava amb les plomes del pavó que li sobresortien de la gàbia. Mentre la Matia jugava amb el paó, el Fuyu gairebé queia d'una teulada (és una mica maldestra). Al cap d'una estona el Fuyu se'n va anar a dins de casa però la Matia encara seguia jugant amb el paó. La filla de la Charlot, que és la gata d'uns dels nostres veïns, la vaig veure a una casa que està abandonada del costat, estava passejant, però se'n va anar molt de pressa. La Charlot es va posar en una canonada al costat de la gàbia del paó reial per mirar-lo. Va passar una estona i la Charlot encara la mirava.

Matia

Fuyu

Després el paó es va cansar de mirar a la Matia i ja no la mirava però la Charlot sí. El paó va cridar (com sempre). La Charlot em va mirar però després va seguir mirant a la Matia. Al gat de la Maria ja no el veia. El paó té unes barres de fusta a la seva gàbia per pujar a dalt de la gàbia, aquell dia va pujar a la que està més amunt (on no puja quasi mai) i va saltar molt, quasi va semblar que volava. Jo ja no veia a la Matia. Finalment jo me'n vaig anar a esmorzar. De cop em vaig girar i vaig veure al Fuyu que havia agafat el pernil i se l'estava menjant!!!!!! Li vaig dir a la meua mare i va anar corrents cap al Fuyu i li va treure el pernil. D'aquesta manera vaig acabar l'observació dels animals del barri.

Charlot

Gat de la Maria

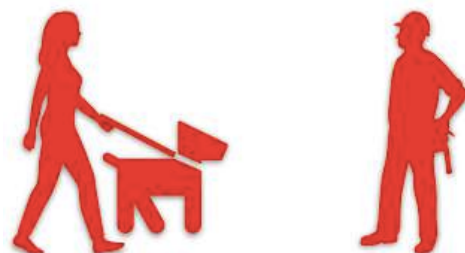
La cridanera.

Héctor Martínez

Espiant als veïns.

Una senyora de la zona d'on visc, va veure dos veïns parlant a tres metres, al jardí comunitari. La senyora ho va veure des de fora del recinte, mentre passejava el seu gos, en mig del carrer va trucar a la policia perquè vingués a sancionar a aquells veïns. Tot això va passar al carrer, al cap de cinc minuts la senyora va començar a cridar com una boja i tots els veïns de la comunitat van sortir als balcons.

La senyora que va cridar és coneguda al veïnat perquè deixa caques

del seu gos a les portes de casa de tots els veïns, i la senyora no compleix el respecte als altres, i per això és una senyora mal educada i mentidera, perquè un dia una veïna la va enxampar passant amb el seu gos i que el gos s'estava cagant al davant de la porta, i quan li va preguntar si el seu gos ho havia fet va dir que no. Pot ser que la senyora estigués angoixada per qualsevol raó i per això va passar el que va passar. I al final la senyora va fer quatre crits i es va calmar.

Coses per no avorrir-te.

- ❖ Jugar a jocs de taula.
- ❖ Dibuixar.
- ❖ Jugar a pilota a casa/jardí/terrassa.
- ❖ Estudiar.
- ❖ Llegir.
- ❖ Veure una pel·lícula.
- ❖ Jugar a la consola.
- ❖ Cuinar en família.
- ❖ Fer ioga.
- ❖ Fer exercici.
- ❖ Fer cabanes.
- ❖ Fer experiments.
- ❖ Netejar la casa.
- ❖ Avorrir-se.
- ❖ Veure coses en anglès.
- ❖ Fer rotllanes d'emocions.

Confinats.

Lila Safont

La família Cànoves fa una setmana que és a casa confinada però...

No s'avorreixen gens! A la casa dels Cànoves....

El primer dia de confinament l'àvia va començar a arreglar el pati: va moure la terra de les plantes, les va regar, va canviar-ne algunes de test i va deixar el pati preciós. L'endemà van treure la caseta de fusta del pati perquè ja era molt vella i estava destrossada, van netejar tot el terra i ho van deixar fet una patena.

Van veure el pati tan bonic que van decidir que havien de pintar el recinte de la casa, però abans d'això havien de treure totes les pedres del pati que donaven al tancat per què en posarien de blanques així quedarien del mateix color que el tancat.

El tercer dia de confinament van començar a pintar tot el tancat i els hi va quedar fantàstic però necessitava una segona capa que li van donar en el quart dia de confinament i aquell dia es van adonar del fet que la casa no anava a joc amb el pati així que van decidir pintar-la d'un color blanc marronós. Ara segueixen pintant però la pregunta de tots nosaltres és:

Acabaran?

L'aniversari virtual.

Alba Gibert

La meua àvia Mercè (la mare de la meua mare) va fer 69 anys, però degut al confinament per l'alerta sanitària, la vàrem trucar a través de l'Skype.

Junts vam cantar la cançó d'aniversari feliç i la meua àvia va bufar les espelmes del pastis.

Al cap d'una estona jo li vaig ensenyar la postal que li havia fet, a través de l'Skype i la meua cosina també li va fer un escrit.

Quan va veure els regals es va posar molt contenta; li van agradar molt.

Com que estem tots a casa i no podem celebrar el aniversari junts, vam decidir fer un Skype tota la família (els meus cosins, la meua tieta de Terrassa, la meua àvia, la meua altra tieta de Barcelona i nosaltres).

Quan ja estàvem tots a la videotrucada, la meua tieta va portar-li un petit pastis a la meua àvia amb les espelmes.

Després de tot això vam decidir fer un bingo tots junts, ens ho vam passar molt bé!!!

Olímpades confinades.

Guillem Rodríguez

El dia 29/3/2020 el meu pare juntament amb el meu germà van decidir fer un circuit d'exercicis on hi havia de tot.

A les 11:00 el meu pare ens va dir que havíem d'anar a la terrassa perquè havia muntat un circuit o gimcana d'exercicis. Ens vam acabar de vestir i vàrem sortir a la terrassa, la primera ronda va ser de prova, la va estrenar l'Elsa. La primera ronda no la vam cronometrar però després sí, a la segona ronda el meu pare va fer el millor temps 00:57, a la segona ronda en Marc que va fer 00:56 però perquè li vam parar una mica el temps i a la tercera jo amb 00:59.

Ara us explicaré que hi havia a cada lloc: el primer havies de passar per sota la "sisi", després havies de saltar per cada costat d'un cercol, a continuació havies de saltar per uns pals, llavors havies d'agafar una bola i tirar-la a la porteria i després anar a tocar pedres. Més tard, havies de saltar i baixar d'un mur petit 5 vegades, llavors escalaves per una corda i ja només et faltaven 5 flexions, 5 abdominals, i 5 sentadilles.

Comencem pujant al llit.

Anem fent toques amb el globus.

Fem el ziga-zaga amb la pilota.

Al principi del dia el Lluç ja estava despert perquè havia de fer deures. Després es va aixecar la seva germana la Maria i el va felicitar. El Lluç mentre estava a l'habitació fent deures la seva altra germana i la seva mare estaven decorant la casa i la Maria fent deures. Quan la Maria va acabar de fer deures va fer un Kahoot pel Lluç però se li va esborrar. Quan el Lluç va acabar de fer deures va sortir i va veure tot el decorat i va quedar bocabadat. Després que la Maria tornés a fer el Kahoot, la Lola i la Maria van pujar a dalt a passar l'estona. Esperant que arribés l'altra mare per començar a menjar. En la família Sanz Carrillo quan algú fa anys ell tria la pel·lícula i el dinar i, el Lluç va triar paella. Quan la Sandra, l'altra mare del Lluç, va arribar el Lluç es va posar histèric perquè portava el seu regal, el va obrir i era un mòbil redmi 8. El va posar a carregar i van començar a dinar. Després de dinar la Maria va intentar posar el Kahoot però no funcionava i van haver de passar de fer el Kahoot. Van canviar de casa i van veure la pel·lícula que va escollir el Lluç, una de Marvel i se'n van anar a dormir.

El 15 de març.

Txell Valls

El dia 15 de març em vaig despertar i em vaig vestir, estava preparada per fer el plat especial.

Vaig començar anant cap a la cuina i preparant-nos. El meu pare i jo vam seguir tallant tots els ingredients, quan vam acabar vam fregir tot i bullir la pasta. Es va bullir la pasta i, seguidament, vam posar la pasta ràpidament a la salsa, per fi el plat ja estava acabat.

Quan vam tastar els... MACARRONS A LA BOLONYESA, estaven molt bons!!! Tothom estàvem mirant les estrelles.

El plat va quedar genial i m'agradaria cuinar molt més.

Reptes de l'Esplai.

Laia Roure

Durant la segona setmana de confinament els monitors de l'esplai ens posaven reptes cada dia, ara també ho fan però no tan sovint.

Cada dia a les 12 del migdia els monitors enviaven un repte, primer era un concurs però després van decidir fer un muntatge de fotos i que tots sortíssim.

És divertit que ens posin reptes i a mi el que més m'ha agradat és el de la cabana, ens va quedar molt xula i còmoda.

Els reptes que ens van posar són:

- Fer una cabana amb llençols.
- Fer una manualitat "esplaiera".
- Fer una recepta original.
- Tocar una cançó "esplaiera".
- Un experiment científic.
- Recomanar el teu llibre preferit.

L'aniversari d'en Lluç.

Maria Sanz

Fa ja 13 anys que el Lluç va néixer i avui aquí en notícies de 6è pel coronavirus explicarem com ho van celebrar ell i la seva família, quan el Lluç va fer 14 anys.

- Un concurs de disfresses.
- Una cosa que enyores i una cosa divertida de l'esplai.
- Estar una setmana sencera amb el fular posat.

Vaig aprofitar per liar-la una mica al lavabo i em vaig fer una mascareta casolana. La pell em va quedar molt fina, però el lavabo no us ho podeu imaginar, o potser sí veient la cara de la meva mare en veure-ho. Jejeje això del confinament té alguns avantatges.

Al final resulta que vaig guanyar el premi a la disfressa més original !

Jo que volia ser discreta tapant-me la cara, i van i em posen a l'Instagram de l'esplai!!! Quina vergonya! Sort que ja se m'ha passat.

El pastís de galeta.

Júlia Aranda

Un dissabte, a la tarda la meva mare i jo vam decidir fer un pastís de xocolata amb galeta.

Avís pels cuiners: No canvieu els ingredients!

Aquell dia a la tarda ens vam posar a fer el pastís de xocolata amb galeta.

Tot va començar quan vam llegir els ingredients:

- Xocolata 60% cacau.
- 2 paquets de galetes Maria.
- 300 ml de llet.
- 300 ml de nata líquida.
- Una pessigada de sal.
- Una cullerada de sucre.

A la recepta deia que havíem de començar trossejant la xocolata. La meva mare va trobar una xocolata que era per fer la xocolata desfeta i va dir: perquè no ho fem amb aquesta? Jo vaig respondre: "d'acord perquè no", ens vam posar a fer-ho. Havíem de posar la xocolata a sobre les galetes i fer 2 o 3 capes. Vam posar-ho tot les galetes... Vam acabar el pastís i el vam posar a la nevera 3 hores.

Després d'esperar 3 hores vam mirar com havia quedat el vam provar i jo vaig dir: Sembla un xiclet de xocolata! (la xocolata). Pensàvem tirar el pastís però al final amb uns dies ens el vam menjar.

Quarantena a casa.

Ainara Valera

Portem tres setmanes a casa a causa de la quarantena i semblen tarats per divertir-nos molt amb qualsevol cosa i començar a xutar rotllos de paper higiènic.

Som dia 3 d'abril i començo el dia amargada com mai. Em llevo, esmorzo, recullo les coses de l'esmorzar i em poso a fer aquest text amb música de la Demi Lovato. Després envio el text a la Cristina i em poso a fer deures, les lectures, etc.

Ja arriba l'hora de dinar, hamburguesa i verdura, per després fer una hora d'exercici amb els vídeos que ens ha enviat el Jordi i fer una lectura més. Tot seguit em poso a jugar a la Nintendo Switch amb la meva germana a un joc de carreres i em guanya (fent trampes, com sempre).

Tot seguit, estant a casa amb tot el temps de món, ens posem a descarregar-nos el Disney + i com sempre, posem el correu de la meva mare i la contrasenya i diu que no és vàlid, ho intentem una i una altra vegada fins que a la cinquena va a la vençuda.

Seguidament la meva germana marxa a l'habitació a parlar amb els seus amics sense jo saber-ho, doncs jo entro fent el tonto (com sempre) i òbviament em veuen i es posen a riure, jo tenint un riure què sembla què estiguin netejant els vidres de casa meva.

La meva germana i jo entrem en un bucle perquè a mi em fa gràcia el seu riure i a la meva germana li fa gràcia el meu riure.

Al cap d'una estona ens posem a sopar mentre veiem "Supervivientes" on jo no em callo ni sota l'aigua perquè a mi els realitys així, em fan criticar d'una manera exagerada i em vaig quedar fins les 00:00 de la nit i després me'n vaig a dormir.

Em vaig passar tot el dia menjant.

Llavors de poma.

Genís Fortún

A principis de la setmana passada, menjant-me una poma, vaig trobar dos pinyols (llavors) que estaven germinant. Vaig agafar un test amb terra, i les vaig plantar i regar. Dia rere dia, vaig estar regant i examinant les llavors. Fins que aquesta setmana he començat a observar/mirar que estaven creixent.

Un aniversari confinada.

Emma Fernández

Debut a les conseqüències del COVID-19, el Diumenge 15 de març, la meva família i jo, vam passar el meu aniversari confinats a casa.

El dia 15 de Març, una nena es va despertar emocionada, perquè era el seu aniversari.

Tot va passar a casa d'una família. Era el 15 de Març, i havien de passar l'aniversari de l'Emma (la filla) confinats a casa. Per celebrar-ho una mica, a la tarda van trucar per "videollamada" a la seva família. Van començar a jugar a jocs a distància. S'ho van passar molt bé. També, l'Emma va bufar les espelmes per la "videollamada". Tot va ser molt divertit! Per fi tenia 12 anys!!!!!!!

Malgrat tot, aquell mateix dia l'Emma havia de fer una festa d'aniversari amb amigues, però la va tenir que cancel·lar.

La causa de tot això va ser per la Generalitat, però sobretot pel COVID-19. No sabem quan s'acabarà tot el que està passant.

Sentim el cant dels ocells.

Aina Lambies

Aquests dies a Cardedeu la població està sentint més el cant dels ocells.

Des que va començar el confinament pel Covid-19, la gent no surt de casa, només ho fa per anar a comprar, treballar, entre d'altres. Gairebé no hi ha vehicles circulant, només ho fan per fer viatges essencials, hi ha molt silenci.

Si vols conèixer com sonen els nostres ocells de riu fes clic aquí:

<https://conexelriu.museudelter.cat/ocells.php>

Aquest silenci fa que es pugui sentir el cant dels ocells que normalment no sentim, i descobrir que aquest cant ens relaxa i el tenim a tocar.

Aquesta experiència ens demostra que la felicitat no es troba amb la riquesa es troba en la natura i la família.

Com estem vivint el confinament a casa degut al Coronavirus.

Roger Soler

Gent als balcons.

Mar Hurtado

Des de fa unes setmanes passa una cosa cada dia a les 20:00 de la nit. Arran del virus i del confinament, la gent va pensar que seria maco sortir a aplaudir als seus balcons i a les terrasses en reconeixement a tots aquells doctors, doctores, infermers que estan curant o intentant fer-ho a les persones que tenen el corona virus. Però que us quedi clar que no només els doctors poden salvar a la gent perquè nosaltres estem tancats a casa per alguna cosa... exacte per no infectar a més gent del que ja ho està.

Nosaltres sortim cada dia, i de mica en mica va sortint més gent als balcons.

ANÈCDOTA:

Un de tots aquells dies vam aplaudir dues vegades perquè una àvia volia aplaudir amb nosaltres però va arribar tard, i per no fer-li el lleig vam tornar a sortir i vam fer-ho tots junts.

Al meu pare, la meva mare i jo, en Roger, estem confinats a casa durant des de fa un temps, a causa d'això al meu pare està treballant a casa telemàticament, la mare de moment no treballa fins que al govern li deixi anar a treballar a l'empresa i jo he hagut de deixar d'anar a l'escola durant un temps.

Els primers casos de coronavirus van començar a la Xina i després per tot al món, les causes les estan estudiant i per culpa d'això, estem a casa nostra confinats.

Intentem fer uns horaris, jo al matí faig deures, estudio i després faig exercici i a la tarda jugo al Fortnite. La Montse, la meva mare fa exercici i el meu pare treballa i fa exercici quan pot.

El meu germà i la por.

Isaac Reyes

Un dia qualsevol quan anàvem a dormir, la nostra mare ens va dir: si aconseguíu dormir en Marc, us podreu quedar a veure una peli i nosaltres vam dir: - d'acord!

Vam anar a dormir en Marc però no volia i li vam dir que sinó, no agafaria ni la tablet, ni la Play3, ni la Nintendo Switch. Però ell no volia i se'n va anar 3 cops de l'habitació, fins que la meva mama es va enfadar i li va dir: si no et poses a dormir, vindrà el coco i et menjarà. El meu germà va anar plorant fins a l'habitació i va dir: - a dormir que us menjarà el coco. Nosaltres vam riure pel que ell havia dit.

Després d'una estona, el meu germà petit va esternudar i li va caure un moc a la samarreta de l'Iker que va haver d'anar a rentar-se la samarreta. Jo vaig anar a dir que el marc no es callava.

Es va quedar sol a l'habitació i es va posar a plorar. Li vam dir que el coco és mentida.

La por del meu germà.

Íker Reyes

Un dia qualsevol, quan anàvem a dormir, la meva mare ens va dir: si dormiu a en Marc, veureu una peli. El vam posar a dormir, però quan el vaig "arropar" em va enganxar un moc al pijama i vaig anar a rentar-me.

En Marc va anar al llit de l'Isaac i es va posar a xerrar i l'Isaac es va enfadar i va anar a dir-li a la meva mare que en Marc no callava. De sobte, el Marc es va posar a cridar i a plorar molt fort i jo com un llamp vaig anar a veure què passava i el trobo a l'habitació. Estava a l'escala de la meva llitera, el vaig agafar i ell em va agafar molt fort i li vaig preguntar que què passava. Em va dir que tenia molta por al penjador. Al final li vam dir que no era res, que no tenia cap motiu per tenir por de res.

Tots junts a casa.

Ariadna Vico

El dia 13 va sortir una notícia molt greu a la televisió, la qual deia que ens comencéssim a quedar en casa.

A causa del coronavirus haurem d'intentar quedar-nos en casa. Només es podria sortir per anar a comprar. Qui va causar el coronavirus la família de virus que es va descobrir en la dècada dels 60 però el seu origen és encara desconegut. Ja hi ha 47.610 contagiats, 3.434 morts i 5.367 recuperats Espanya. Al món, hi ha 424.657 contagiats, 14.211 morts i 109.281 recuperats. Ara per culpa del virus ens hem de quedar a 2 metres de distància de les persones. La meva germana, la meva mare, el meu pare, el meu avi i jo ens quedem en casa però el meu pare és qui surt a comprar. De moment estarem dues setmanes confinats però si seguim així no se sap quan podem sortir. Mentrestant anem fent.

Por muy Larga
que sea la
tormenta, el sol
siempre vuelve
a brillar entre
Las nubes.

